

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/58067 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 12 juli 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 november 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 juli 2007, verzonden op 16 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appelland ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 27 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

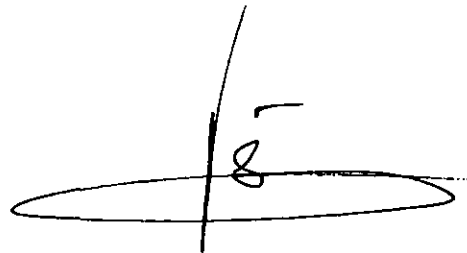
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 september 2007

154-523.

Verzonden: 7 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a loop on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 05/58067

Uitspraak in het geschil tussen:

alias:

geboren op

van Iraakse nationaliteit,

V-nummer:

eiser,

gemachtigde: L.M. Ligvoet-van Tuijn, advocaat te Dokkum,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

voorheen de Minister van Justitie

daarvoor de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. M.P. Gaal - de Groot, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 27 april 2003 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 29 november 2005 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepschrift van 21 december 2005 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 3 april 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door mr. H.B. Boogaart die de zaak waarneemt voor zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft eerder, te weten op 17 september 1998, een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij beschikking van 1 juni 1999 is deze aanvraag niet ingewilligd. Eiser heeft hiertegen bij brief van 28 juni 1999 bezwaar gemaakt. Bij beschikking van 1 augustus 2000 heeft verweerder het bezwaar gegrond verklaard. Deze rechtbank heeft bij uitspraak van 15 juni 2001 (Awb 00/61224) het hiertegen gerichte beroep van 24 augustus 2000 ongegrond verklaard. Daarmee heeft de beslissing op de aanvraag van 17 september 1998 formele rechtskracht gekregen. Eiser heeft vervolgens op 27 april 2004 wederom een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij beschikking van 29 november 2005 is deze aanvraag niet ingewilligd. Laatstgemelde beschikking ligt thans ter beoordeling voor.

2.2. Eiser heeft aan zijn, thans aan de orde zijnde, herhaalde aanvraag van 10 mei 2005 ten grondslag gelegd dat hij vanwege het veroorzaken van de dood van zijn vriendin, niet alleen door de familie van zijn vriendin wordt gezocht maar ook door de Koerdische autoriteiten, te weten de Koerdische Democratische Partij (KDP) en de geheime politie van

Ter ondersteuning van zijn aanvraag heeft eiser de volgende documenten overgelegd:

1. Een lidmaatschapskaart van de KDP, gedateerd 11 oktober 1997;
2. Een bericht van de KDP aan de geheime politie, gedateerd 26 augustus 1998;
3. Een verzoek aan eiser om op 29 augustus 1998 bij de geheime politie te verschijnen, gedateerd 27 augustus 1998;
4. Een verzoek tot arrestatie van de geheime politie te gedateerd 5 september 1998.

2.3. Verweerder heeft de aanvraag om de volgende redenen met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) afgewezen. De aan de aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden kunnen niet worden beschouwd als nieuw in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Gelet op de afgiftedatum van de door hem overgelegde documenten, had eiser deze bij zijn oorspronkelijke aanvraag kunnen en derhalve behoren te overleggen. Eiser heeft naar de mening van verweerder geen concrete omstandigheden naar voren gebracht op grond waarvan aangenomen kan worden dat hij niet op de hoogte was van het bestaan van de documenten. Eiser heeft zijn stelling dat hij niet op de hoogte was enkel gestaafd door zijn eigen verklaringen over het moment en de wijze waarop hij op de hoogte kwam van het bestaan daarvan. Hij is er niet in geslaagd om te motiveren waarom zijn verklaringen over de wijze waarop en wanneer hij in contact is gekomen met zijn ouders, niet bevreemdingwekkend, summier en vaag zouden zijn. Dit geldt temeer nu de verklaringen van eiser dienaangaande innerlijk tegenstrijdig zijn. Niet valt in te zien dat eiser eerst na vijf jaar (indirect) contact met zijn ouders heeft kunnen realiseren. Verweerder kan eiser niet volgen in zijn stelling dat hij nimmer met zijn broer heeft gesproken en dat hij geen contact met zijn ouders heeft gehad. De verklaring van eiser dat hij op een gegeven moment met iemand, die in staat was om naar Koerdistan te reizen, in contact is getreden en dat deze persoon contact heeft opgenomen met zijn ouders, is tegenstrijdig in relatie tot zijn verklaring dat zijn broer met iemand contact heeft gelegd. Voorts kan eiser niet aangegeven wanneer en op welke wijze hij contact gelegd heeft met de persoon die naar Koerdistan is gereisd en die aldaar contact heeft opgenomen met zijn ouders. De wijze waarop eiser in het bezit is gekomen van de documenten is bevreemdingwekkend, temeer nu hij heeft verklaard nimmer eerder contact met zijn ouders te hebben gehad, terwijl zijn ouders er toch in zijn geslaagd de documenten (via een andere persoon) naar eisers adres te zenden. Tevens weet

eiser niet hoe zijn ouders in het bezit zijn gekomen van de documenten. Verder heeft eiser in de eerdere procedure verklaard nimmer lid te zijn geweest van een politieke partij of beweging. Eisers verklaring dat hij te bang was voor de KDP om zijn lidmaatschap van de KDP tijdens zijn eerste asielprocedure naar voren te brengen volgt verweerder niet, nu eiser eveneens heeft verklaard eerst na ontvangst van de documenten erachter te zijn gekomen dat hij door de KDP zou worden gezocht. Ten slotte heeft verweerder het niet aannemelijk geacht dat de Koerdische autoriteiten eiser na viereneenhalf jaar nog steeds zouden zoeken. In dat verband acht verweerder van belang dat de ouders van eiser niet meer van de KDP hebben vernomen en eiser hierover slechts vage en summiere verklaringen heeft afgelegd.

2.4. Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder zijn aanvraag ten onrechte met toepassing van artikel 4:6 Awb heeft afgedaan. Eiser heeft concrete omstandigheden aangevoerd die meebrengen dat hij niet eerder van het bestaan van de door hem overgelegde documenten op de hoogte kon zijn. Eiser had die documenten dan ook niet eerder kunnen inbrengen. Ten tijde van het opstellen van de documenten door de KDP had eiser het dorp en zelfs Irak reeds verlaten. Voorts zijn twee van de drie overgelegde bewijsstukken interne stukken van de politie, die niet voor eiser beschikbaar waren. Het is gevaarlijk voor de familie om contact op te nemen met de KDP, zeker nu de broer van eiser een asielstatus in Nederland heeft gekregen. Voorts was er in het dorp lange tijd geen telefoon- of postverkeer. Eiser heeft verklaard pas na ontvangst van de documenten indirect contact te hebben gehad met zijn ouders. Eerdere contacten verliepen via de broer van eiser. Eiser was daarvan niet op de hoogte. Eerst achteraf heeft eiser vernomen dat zijn broer contact met zijn ouders heeft gehad. Verweerder heeft onvoldoende gemotiveerd waarom deze omstandigheden geen rol kunnen spelen. Verweerder heeft voorts ten onrechte verzuimd het dossier van eisers broer bij zijn besluitvorming te betrekken. Eiser kan tegen de eerwraak kwestie niet de hulp inroepen van de KDP, omdat deze partij hem zal associëren met zijn broer die actief is geweest voor de PUK en die om die reden in Nederland in het bezit is gesteld van een asielstatus. Bovendien is het de KDP die thans een arrestatiebevel tegen hem heeft uitgevaardigd. Blijkens de algemene ambtsberichten bestaat in Noord Irak een sociale cultuur waarin bloedwraak en praktijken van traditionele geschillenbeslechting en eigenrichting niet onbekend zijn. Ook mannen kunnen het slachtoffer worden van eerwraak. Nu eiser verantwoordelijk wordt gehouden voor de dood van zijn vriendin en hiervoor strafrechtelijk wordt vervolgd, loopt hij het risico van een behandeling in strijd met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Eiser kan hiertegen in zijn land van herkomst geen bescherming van de autoriteiten verkrijgen.

Beoordeling van het beroep

2.5. Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak deze rechtbank van 15 juni 2001 in rechte is komen vast te staan dat eiser niet kan worden aangemerkt als vluchteling, dat eiser bij uitzetting naar Irak geen reëel risico loopt op een behandeling zoals bedoeld in artikel 3 EVRM en dat *evenmin sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die tot verblijfsaanvaarding nopen*. De aanvraag van 27 april 2003, die thans ter beoordeling voorligt, wordt aangemerkt als een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Ingevolge voormelde bepaling wordt onder 'herhaalde aanvraag' verstaan: een aanvraag, die op grond van artikel 4:6, tweede lid, Awb kan worden afgewezen.

2.6. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijke afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge artikel 4:6, tweede lid, Awb kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld.

2.7. Ter beoordeling aan de rechtbank staat, gelet op de vaste lijn in de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS), slechts of eiser ter onderbouwing van zijn aanvraag van 27 april 2003 nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden naar voren heeft gebracht die voor verweerder aanleiding hadden moeten zijn om terug te komen van de rechtens onaantastbare beschikking van 17 september 1998. De ABRS merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.8. De rechtbank stelt allereerst vast dat de door eiser overgelegde documenten allen dateren van voor de eerste asielaanvraag. Daarmee is de vraag aan de orde of eiser deze documenten bij zijn eerste asielaanvraag had kunnen en derhalve had behoren te overleggen.

2.9. Ten aanzien van het document onder 1. is de rechtbank van oordeel dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij dit document niet eerder had kunnen en had behoren te overleggen. Eisers enkele stelling dat hij tijdens het nader gehoor in de eerdere procedure niet over zijn lidmaatschap van de KDP heeft gesproken omdat hij de KDP uit angst niet bij zijn problemen wilde betrekken, acht de rechtbank in dit opzicht ontoereikend. Van een asielzoeker mag immers worden verlangd dat hij aanstonds bij zijn aanvraag melding maakt van de van belang zijnde feiten. Eisers stelling strookt bovendien niet met zijn verklaring dat hij eerst na ontvangst van de documenten ermee bekend raakte dat hij door de KDP werd gezocht. Het document onder 1. kan dan ook niet als novum worden aangemerkt. Bij het voorgaande overweegt de rechtbank nog dat eisers stelling dat verweerder de bij eisers broer - in verband met zijn activiteiten voor de PUK - bestaande vrees voor vervolging door de KDP, bij zijn beoordeling had moeten betrekken, zich niet verhoudt tot het door eiser gestelde lidmaatschap van de KDP.

2.10. Ten aanzien van de documenten onder 2, 3 en 4 overweegt de rechtbank als volgt. Eiser heeft aangegeven dat hij de documenten niet eerder heeft kunnen overleggen omdat hij ten tijde van zijn eerdere asielprocedure niet van het bestaan van de documenten op de hoogte was. Gelet op de uitspraak van de ABRS van onder meer 29 november 2002 (kenmerk 200205802/1) dient eiser in dat geval concrete omstandigheden naar voren te brengen op grond waarvan aannemelijk wordt dat hij ook inderdaad niet van het bestaan van de documenten op de hoogte was.

De rechtbank acht eisers verklaring dat hij pas op de hoogte is geraakt van het bestaan van de overgelegde documenten nadat hij de documenten in 2002 via een voor hem onbekende persoon van zijn ouders heeft gekregen, onvoldoende. In dit verband verwijst de rechtbank naar de uitspraak van de ABRS van 18 juli 2003 (kenmerk 20030180/1), waarin de ABRS heeft overwogen dat een vreemdeling, in het geval waarin hij zijn stelling dat hij niet op de hoogte was van het bestaan van een document slechts staft door eigen verklaringen over het moment en de wijze waarop hij ervan op de hoogte kwam, daarin niet hoeft te worden gevolgd, indien zijn verklaringen daarover niet innerlijk consistent en bevreemdingwekkend zijn. Naar het oordeel van de rechtbank zijn de door eiser afgelegde verklaringen over de wijze waarop hij de documenten heeft verkregen, anders dan hij heeft betoogd, bevreemdingwekkend, vaag, summier en niet consistent. Het is niet aannemelijk dat eiser na zijn vertrek naar Nederland in 1998 in het geheel geen contact meer heeft gehad met zijn ouders, temeer nu eiser stelt dat zijn ouders in het bezit waren gekomen van documenten, waaruit zou moeten blijken dat hij daadwerkelijk werd gezocht. Eisers stelling dat het eerder onderhouden van contact onmogelijk was vanwege het repressieve bewind van Saddam Hussein, is te algemeen en onvoldoende onderbouwd om hieraan af te doen, nog daargelaten dat eiser stelt ook geen contact met zijn ouders te hebben gezocht. Voorts strookt eisers stelling in beroep dat hij pas na ontvangst van de documenten indirect via zijn broer contact heeft gehad met zijn ouders niet met zijn verklaring tijdens het gehoor van 28 april 2003 (verslag pagina 7) dat hij, toen hij in contact kwam met zijn ouders, heeft gevraagd of zij eventuele documenten wilden opsturen. Naar het oordeel van de rechtbank is verder de verklaring van eiser dat hij niet weet of zijn broer, die volgens hem de documenten voor hem heeft geregeld en die ter zitting is verschenen, contact heeft gehad met zijn ouders, als bevreemdingwekkend en vaag aan te merken. Ten slotte is bevreemdingwekkend dat eiser niet bekend is met de wijze waarop zijn ouders in het bezit zijn gekomen van de documenten onder 2 en 4, welke documenten interne opsporingsbevelen betreffen. De verklaring in de zienswijze dat het zeer aannemelijk is dat de ouders van eiser de bron van de stukken wilden beschermen, berust slechts op vermoedens van eiser. De rechtbank wijst er in dit verband op dat niet is gebleken dat eiser pogingen in het werk heeft gesteld om te achterhalen op welke wijze de documenten zijn verkregen. Voorts is de in beroep gegeven verklaring dat zij deze documenten via bemiddeling hebben gekregen te weinig specifiek om daaraan rechtens relevante betekenis toe te kennen. Het voorgaande in aanmerking genomen heeft eiser onvoldoende aannemelijk gemaakt dat eiser niet op de hoogte was van het bestaan van de door hem overgelegde documenten. Gelet hierop overweegt de rechtbank dat eiser de overgelegde documenten in de eerdere procedure had kunnen en derhalve had behoren te overleggen, zodat deze documenten niet als nova kunnen worden aangemerkt.

2.11. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de door eiser ter onderbouwing van zijn herhaalde asielaanvraag aangevoerde gronden niet zijn aan te merken als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb.

2.12. De rechtbank is voorts van oordeel dat geen sprake is van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden op grond waarvan ingevolge het Vluchtelingenverdrag dan wel artikel 3 EVRM de noodzaak bestaat de voor de rechtbank geldende, met artikel 4:6 Awb overeenkomende, procedureregels niet onverkort tegen te werpen.

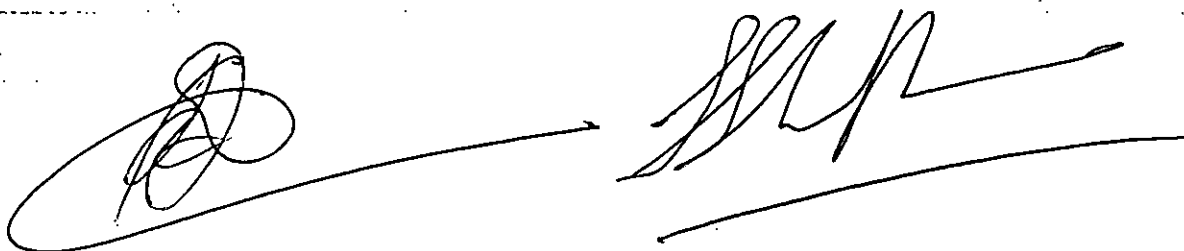
2.13. Verweerder heeft op goede gronden met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb eisers aanvraag afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

2.14. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. S. Stenfert Kroese en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.A. Ruiter als griffier op 12 juli 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

16 JUL 2007

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 'S-Gravenhage

Tevens per fax : 070 - 3651380

Hogerberoepschrift

Naam :
geboren op :
nationaliteit : Iraakse
V-nummer :

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
14 AUG 2007	
ZAAKNR.	5741
AAN:	V!
BEHANDELD: DD:	PAR: 8.2

Per fax ontv:
13-8-07/

Mijn heer / mevrouw,

..... appellant, geboren op, van Iraakse nationaliteit, wonende te AZC Burgum, voor deze zaak woonplaats kiezende te Leeuwarden aan de Steynstraat 35 / 8917 bw, ten huize van mr. M.M. Abdulkadir, die hierbij verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot indiening van dit rechtsmiddel. (bijgesloten treft u aan de machtiging), komt hierbij in hogerberoep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingplaats Groningen, van 12 juli 2007, verzonden op 16 juli 2007. Een kopie van de uitspraak wordt hierbij overgelegd.

Appellant kan zich niet verenigen met de bestreden uitspraak en voert daartoe de navolgende grieven aan :

Grief 1

Ten onrechte en in strijd met het recht en of haar motiveringsplicht heeft de rechtbank overwogen :

"dat het niet aannemelijk is dat eiser na zijn vertrek naar Nederland in 1998 in het geheel geen contact heeft gehad met zijn ouders, temeer nu eiser stelt dat zijn ouders in het bezit waren gekomen van documenten, waaruit zou moeten blijken dat hij daadwerkelijk werd gezocht (...)

De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de door eiser ter onderbouwing van zijn herhaalde asielaanvraag aangevoerde gronden niet zijn aan te merken als nieuwe gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb. "

Toelichting

Appellant heeft de overgelegde document niet eerder zoals de rechtbank stelt in de procedure kunnen brengen. Appellant wist niet van het bestaan van deze documenten en had geen contact met zijn familie in het land van herkomst. De stelling van de rechtbank dat appellant op de hoogte was van het bestaan van deze documenten is onjuist dan wel onvoldoende gemotiveerd. Appellant is achteraf op de hoogte geweest van het bestaan van deze document. Daarom kon hij niet weten dat er in het land van herkomst documenten waren die zijn asielrelaas kunnen staven en gezien het feit dat hij deze niet wist en geen contact met de familie heeft gezocht kon hij deze document niet de eerdere procedure overleggen. Derhalve heeft de rechtbank in strijd met het recht en of haar motiveringsplicht gehandeld.

Grief 11

Ten onrecht en in strijd met het recht en of haar motiveringsplicht heeft de rechtbank overwogen :

" De rechtbank is voorts van oordeel dat geen sprake is van bijzondere, op individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden op grond waarvan ingevolge het Vluchtelingenverdrag dan wel artikel 3 EVRM de noodzaak bestaat de voor de rechtbank geldende, met artikel 4:6 Awb overeenkomende, procedurele regel niet onverkort tegen te werpen "

Toelichting

Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte heeft bepaald dat er in zijn geval geen sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden zoals bedoeld in artikel 3 EVRM. Appellant vreest eerwraak in het land van herkomst. Uit de inhoud van het laatste ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken blijkt dat er toename is van honor killins en ook mannen worden hier het slachoffer van. Appellant is dan ook van mening gezien de ex-nunc toetsing in asielprocedures in samenhang met de risicos zoals bedoeld in artikel 3 EVRM dat rechtbank wel rekening had moeten houden met artikel 3 EVRM omdat bij uitzetting appellant bloot zal gesteld worden aan een behandeling die strijd oplevert met artikel 3 EVRM. Derhalve heeft de rechtbank in strijd met het recht

gehandeld.

Op deze gronden wordt verzocht het hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en te bepalen dat een nieuwe beslissing zal worden genomen.

Hoogachtend

**mr. M.M.Abdulkadir
gemachtigde**

Leeuwarden 13 augustus 2007